

STAVANGER KOMMUNE

Kultur og byutvikling
Kulturavdelingen

ROGALAND
FYLKESKOMMUNE

FYLKESRÅDMANNEN
Kulturavdelingen

Innspill vedrørende struktur for regionale sentre og nettverk for musikk

Vi viser til Kulturrådets innspillsnotat og innspillsmøte om utviklingen av strukturen for regionale sentre og nettverk for musikk. Stavanger kommune og Rogaland fylkeskommune vil i egenskap av hovedfinansierer av STAR Rogaland, benytte anledningen til å gi innspill til den videre prosessen. Rogaland fylkeskommune gir også et økonomisk bidrag til Vestnorsk Jazzsenter.

En «idealmødel»

Vi deler utgangspunktet om at det kan være på tide å utfordre til å tenke nytt, og ser behov for å gjøre feltet både mer forståelig og mer forutsigbart. Det bør derfor stilles spørsmål ved om modeller/typer sentra bør reduseres, og oppgaver spisses. Dette gitt at den nasjonale finansieringen er begrenset, samtidig som mål, formål og oppgaver for de ulike sentrene varierer.

Det grunnleggende dilemmaet er at det samtidig er svært ulike behov innenfor musikkfeltet i ulike deler av landet, noe som tilsier at å legge én nasjonal "idealmødel" som mal for sentrenes virksomhet, er vanskelig. STAR Rogaland har en «mødel» som vi tør anbefale. STAR er en aktiv senter- og nettverksorganisasjon som gir et kostnadseffektivt og godt tilbud. I tillegg har STAR evnet å arbeide konstruktivt med blant annet arrangører og utdanningsmiljøer, både innenfor og utenfor formelle strukturer.

Sentrale hovedelementer i å utvikle en struktur for regionale kompetansesentra bør derfor være at:

- de er utviklet og tilpasset lokale aktør- og kompetansemessige forhold og behov
- de står i tett kontakt med hverandre
- de er tett koblet opp mot nasjonale kompetanse- og sjangerorganisasjoner
- at de kan være regionale virkemidler for utviklingen av Kreativt Norge

Behov

I prosesser som denne, er det alltid en fare for at det blir mest fokus på selve strukturen, mens spørsmålet om hvilke mål, utfordringer, oppgaver og behov strukturen er svar på, svinner hen i bakgrunnen.

I innspillsnotatet har Musikkutvalget en del refleksjoner rundt dette, særlig rundt kompetansebegrepet. Disse er interessante, og på mange måter gode, men er i for stor grad vinklet mot kunstneren og den kunstneriske utviklingen *i seg selv*. I dette både overvurderes og undervurderes de regionale kompetansesentrenes rolle og ansvar. Kompetansebegrepet må forstås bredt, og behovene hos utøvere og bransje vil med nødvendighet være mangefasettert. De regionale kompetansesentrene kan ikke alene gi svar på alle disse, men kompletterer andre aktører som utdanningsinstitusjoner, bransjeorganisasjoner, og offentlige finansieringskilder som Kulturrådet. I et slikt perspektiv kan man ikke ha en slik berøringsangst for næringsaspekter ved musikkfeltet som Musikkutvalget gir uttrykk for. Tvert imot, er dette et viktig aspekt knyttet til profesjonaliseringen av det frie musikkfeltet, og hvor de regionale kompetansesentre fyller et viktig behov for feltet.

Vi ser samtidig at dagens nasjonale struktur er både historisk betinget, og betinget av ulike behov – både geografisk og sjangermessig. Det vil derfor trolig være lite sannsynlig å nå fram med en enhetlig nasjonal idealmodell på nåværende tidspunkt, men det bør ikke hindre at det tas skritt i riktig retning. En slik prosess som dette kan i seg selv bidra til dette gjennom diskusjon og bevisstgjøring. Derneft er det viktig at man i det videre retter større oppmerksomhet mot hvilke faktiske behov musikkfeltet har i ulike deler av landet, og lar dette være styrende for utviklingen.

Samtidig kan det være riktig å gjøre enkelte strukturelle grep nå for å utvikle dagens struktur på en god måte.

Vi opplever at det er et godt samarbeid, og utstrakt erfaringsutveksling, mellom sentrene. At et regionalt kompetansesenter inngår i et overordnet regionalt nettverk, i vårt tilfelle VRAK, gir etter vår erfaring liten merverdi, og kan fort oppfattes som en noe kunstig konstruksjon som ikke har utgangspunkt i faglige vurderinger, interesser og prioriteringer. I større bykommuner vil det eksempelvis også være vel så viktig at et kompetansesenter bruker sine ressurser på regionalt samarbeid på tvers mot andre kulturfelt/kreative næringer.

Nettverksmidler kan derfor med fordel allokere til å styrke sentrenes egen virksomhet. I dette inngår naturligvis samarbeid mellom sentrene, også på tvers av sjangre, når dette er relevant. Det bør vurderes om ikke VRAK-midlene og midlene til de andre nettverkene av lik art i de ulike regionene bør fordeles på de av kompetansesentrene som får minst midler fra Kulturrådet. Dette kan bidra til å minske de til dels store forskjellene i tildelinger fra Kulturrådet.

Vi kan med andre ord ikke slutte oss til noen av de skisserte modellene i deres nåværende form. Elementer av modell 2 anses imidlertid som viktige da det her legges opp til at kompetansenettverks-bevilgningen eksklusivt overføres til kompetansesentrene for musikk, men dette må ses i lys av vårt forslag om fordeling av midlene til de av sentrene som får minst. Når det gjelder modell 3, anses det som fruktbart at det her legges opp til en prosess for å utvikle sentrene med tanke på ansvar og hvordan de fungerer sammen, og at deres rolle også ses i sammenheng med utviklingen av Kreativt Norge.

Med hensyn til samlokalisering er Stavanger kommune midt i etablering av nytt regionalt øvingsfelleskap og utvidet satsning på rytmisk musikk på Tou Scene, og det vil være naturlig for STAR å fortsette å ha kontoradresse dit. Et senter må uansett finne naturlige koblinger mot de aktive miljøene.

Regionalisering

Spørsmålet om forvaltningen av de regionale sentrene bør regionaliseres, bør ta utgangspunkt i hvor oppgaven best kan løses. Som det fremgår over er vårt utgangspunkt at kompetansesentrene må utvikles og tilpasses lokale aktør- og kompetansemessige forhold og behov. Med andre ord, at den strategiske innretningen av virksomhet må svare på reelle, konkrete, og lokale behov for å kunne bidra til utviklingen av musikkfeltet i det aktuelle geografiske området. Nærheten tilsier at dette vil være en oppgave som like godt kan løses av nye regioner og kommuner i samspill. Kulturrådets rolle som nasjonale aktør på området er primært som tilskuddsgiver, mens rollen for øvrig, og dermed merverdien av forvalteransvaret, er diffus. Tilskuddenes størrelse til kompetansesentrene, og dermed betydningen av Kulturrådets rolle som finansieringskilde, er også svært ulik. I STARs tilfelle utgjør Kulturrådets andel av finansieringen mindre enn 15%, mens den regionale andelen altså utgjør over 85%.

Gjennom en regionalisering av denne oppgaven kan enten Kulturrådets rolle rendyrkes til å sette mål og kriterier for sentrene, og som tilrettelegger for erfaringsutveksling på nasjonalt nivå mellom sentrene. Alternativt kan midlene i sin helhet kanaliseres til et nytt regionalt nivå, og at de aktuelle regioner og kommuner fremover selv vurderer hvilke tiltak og strukturer som

er hensiktsmessige for å sikre profesjonalisering og kompetanseutvikling innenfor musikkfeltet.

Dette er en gjennomgående problemstilling på kulturfeltet, og vil derfor også trolig være et sentralt tema i den kommende kulturmeldingen som skal legges fram våren 2019 for å blant annet klarlegge roller og ansvar mellom forvaltningsnivåer i den nasjonale kulturpolitikken før ny struktur for kommuner og regioner iverksettes fra 2020.

Med hilsen

Rolf Norås
Kultursjef

Rune Thele
Fylkeskultursjef